

Naročnina: doma na sküpnim naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din., 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din., Z. M. Listom, M. Ogručkom i kalendrom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din., i tak niže. „Poslano“ i med tekstom vsaka reč 2 Din. Mali oglasi do 10 reči 5 Din., vise vsaka reč 1 D. 50 p., i oglasna taksa posebi. Popust po dogovori.

Bilanca našega izseljeništa v Francijo.

Bilanca je obračun. Če je več dobrih strani pri obračuni kak slabih, pravimo, da je obračun aktiven. Če je pa manje dohodkov kak stroškov, to je, manje dobrih strani kak slabih, te je obračun pasiven. Obe reči, aktiven i pasiven sta latinskivi i slovenski pomeni prva: delujoči, druga pa trpeči. Račun je delujoči, aktiven, če dela dobičke, trpeči, pasiven pa če trpi zgübo. Glejmo, dali je naše izseljenstvo v Franciji trpeče ali pa delujoče. Glejmo pa prvo slabe strani izseljenstva v Franciji i potom dobre.

Slabe strani našega izseljenstva v Franciji so:

Zgüba delavnih moči doma i s tem prepadanje narodnoga premoženja.

Nakopanje grđih bolezní, ki bodo od roda kvarili zdravje i moč našega prebivalstva. Pitajte v bolnicaj, keliko veneričnih, to je krvnih grđih betegov se prinese domo. Za vnoge pa niti ne zve zdravniška veda.

Nesposobnost za delo. Franke more naš narod krvavo plačati i vnoği pride popolnoma onemoglen domo, svoje moči je povrgo v tujini i de ga na stare dni domačija mogla hraniti.

Zblojenost v pameti. Vnoği, posebno ženskoga spola, so odnoredi od velikoga i mučnoga dela v Franciji. Sebe so samo vničili, svojim pa nikaj ne pomogli, nasprotno, samo stroške so njim spravili i povekšali.

Bela kuga. Poštena krščanska deklina je šla v Francijo i kda je prišla nazaj, se je norčarila z tistih pajdašic, ki so mele decu rekši: Nora si, v Franciji sem se navčila vživati, ne pa roditi.

Nevernost. Z molitevjev je šo v Francijo, z zaničavanjom vsega verskoga prišo nazaj. Kda so ljudje v cerkev šli v nekoj fari, je neka iz Francije domo pridoča samica etak kričala na nje: Ste odnoredi, ka pope bogate i v cerkev hodite? Ve Boga nega. Francozi so bole pametni, kak vaši popi, zakaj njim verjete, Boga nega.

Zakoni se razteplejo. Ženi pobegne mož i ne ve za njega; moževi odskoči žena i ne ve za njo. Keliko takših slučajov! Vezi ljubezni je pretgala strast, ki jo jo vužgala tujina, pokvarjena, brezverska tujina.

Za pijančüvanje, gizdo i druge grehe se potroši zasluženi penez, domači pa doma pomenkanje trpijo. Že itak razširjena gizda v obleki se povekšava po donešenoj modi doma.

Pozabla se materna reč i s tem pomenšava itak mali slovenski narod.

Rodijo se nezakonska deca, šterim je oča Francoz; poštenost slovenske dekle se zgübla, čistost slovenskoga pokolenja se vničavle.

Vnoği se ne vne več domo, za domačo grüdo je popolnoma zgüblena njegova oseba.

Najvekšega sovražnika denešnjega časa, se napunijo naši delavci i delavke v Franciji, komunizma i ga širijo doma. I te sovražnik podjeda fundament veri, cerkvi, družini i državi.

Onesreči pobegli zakonski par doma ostaloga za celo življenje, ar nema žene ali moža, deca pa ne oče ali matere.

Kak to pišemo, še ne so niti zavarvani naši delavci v Franciji; če se njim nesreča pripeti, ne dobijo tiste brezplačne pomoči, kak drugih držav delavci.

To je pasiva našega izseljenstva v Franciji. Glejmo pa zdaj aktivo, to je dobre strani izseljenstva. To so sledeče:

Zaslüžek, ki obvarje domačo hišo prepasti, ali njej pa spravi boljše živlenske pogoje.

Izobrazba, kajti naši delavci se navčijo tujega jezika i vidijo dosta lepih i hasnovitih reči pri poledelstvi i v drugih strokaj.

Poglobitev verskoga življenja. Ki pridejo v prave krščanske družine, pri-

nesejo domo spopolnjeno i podignjeno pobožnost.

To je trojni hasek, ki ga da izseljenstvo, drugoga nega. I če pomislimo, ka tisti penez, ki pride domo, se ne porabla samo za podigo i potrditev domačije, za kakše dobre namene, nego milijoni se tüdi zapravijo za pilo, kadilo, gizdo. Ve je znano, da največ dišečih žajf i olja pa največ lišpa spoküpijo ravno naše delavke po drogerijaj; — zato moramo teške milijone odšteti od doblenoga premoženja.

Izobrazbe pa, ki so si jo tam spravili naši izseljenci, posebno, kaj se tiče jezika, ne morejo doma rabiti, ar je znanje jezika nepopolno. Strojov pa nemamo, da bi mogli nasledüvati francosko obdelovanje zemle pa tüdi drugih pogojev nega, najbolje pa nega odjemalcev na domačem trgi za proizvode, če te povekšamo z doblenim mišljenjom i znanjom. Zato doblena izobrazba tüdi dosta zgübi doma na vrednosti.

Jedina stalna aktiva izseljenstva v Franciji je zato nikaj drugo ne, kak tisti penez, ki se potroši doma za potrebne i hasnovite reči, pa poštenost, ki se prinese domo. Druge nega. Slabih strani izseljenstva je pa vse puno. Ka sledi z toga? Z toga to sledi, ka je za nas izseljenstvo v Francijo velika zgüba v verskom, jakostnom, zdravstvenom i narodnom pogledi, pa če prav računamo, tüdi v gospodarskom pogledi. To je prvo, ka sledi z goraj povedanoga. Drugo ka sledi, je pa naša dužnost, da to pasivo odstranimo i jo spremenimo v aktivo. Kak to včinito? Prvo tak, ka tistim, ki majo doma zadosta vrednosti, odsvetüjemo selitev v tujino. Drugo pa to, da se pobrigamo, naj se slabe strani našega izseljenstva spremenijo v dobre strani. To pa dosegnemo v jako velikoj meri, če se pobrigamo, da ide eden naših domačih dühovnikov v Francijo, ki de meo zadosta sredstev, da pride v stik z vsemi našimi delavci. Tretje bi pa bilo, da se tisti, ki so že doma pokvarjeni, v nikšo formo ne püstitjo v tujino. Sramota za nas vse je, če moremo z tujine dobiti pisma, napunjena z obžalüvanja vrednimi slučaji, ki mečejo senco na naš celi narod. Zato pijanci, nečistniki, razbijači, manjacje naj ostanejo doma i se prle poboljšajo i samo zatem naj dobijo dovolenje za selitev v dalni svet, ka nam nedo jemali poštenja v tujoj zemli, nego nam je pred drugimi narodi še povekšavali.

Naj omenimo tü ešče tisto reč, ki jo je v svojem lepom govori omenjao na občnom zbori Rafaelove družbe za Slovensko krajino v Črensovcih te tajnik g. Škafar Ivan, najmre, da bi se naši delavci v Franciji smeli samo v nešternih departmanaj zaposliti. Drugi veliki narodje majo to pravico v Franciji, naj jo dobimo tüdi mi. Bolše bo to za naše delavce i bolše tüdi za njihove gospodare. Vküpvzvanji se ležej obdržijo na dobroj poti, ležej ostanejo verni Bogi, svojoj domovini i tüdi svojem gospodari. Z tem je olejšano tüdi dühovno pastirstvo našega dühovnika.

Dokončajmo te vrstice z veselov ugotovitvijov, da je dozday večina naših delavcov v Franciji ostala poštena i verna tak do Boga i domovine, kak i do svojih gospodarov. I da se ta poštenost i vernost znatno povekša i to v vsakšem pogledi, poskrbimo, da dobi naše delavstvo tak jako zaželenoga i obečanoga dühovnika, šteroga tak milo prosi pri raznih pobožnostaj i to iz svoje rojstne zemle i iz kraja, šteromi tak milo spevle:

Slovenska Krajina, mili moj dom,
Pozabo te nikdar, nikde ne bom.

Konkordat med Sv. Stolicov i Kr. Jugoslavijov.

Člen 7.

Ordinariji škofij bodo slobodno vršili svojo jurisdikcijo i vživali bodo vse pravice i predpravice, ki so lastne njihove časti v tistoj meri, kak njim to priznava cerkveni zakonik. Vse kotrige dühovništva v njihovih püšpekijaj njim bodo podvržene v skladi z cerkvenim zakonikom.

Cerkvene osebe bodo vživale v izvršavanji svoje službe zaščito države na isti način, kak državni službeniki. Na podlagi splošnoga prava, bo država sprečavala žalitve njihovih oseb i njihovoga cerkvenoga stana i ravnostak se bo brigala za slobodno vršenje njihove službe.

Sodnijske ali druge oblasti ne morejo zahtevati od cerkvenih oseb, da njim odkrijejo osebe ali dugovanja, za štera so zvedile pod krilom obvezne muččnosti v njihovoj dühovniškoj službi i niti one same se ne smejo zavolo toga pred oblasti pozivati.

Nošenje cerkvene ali redovniške obleke od strani svečkih ljudi, ali od strani cerkvenih oseb, ali redovnikov,

šterim so to prepovedale pristojne cerkvene oblasti, se kaštiga z istimi kaštigami, kak protizakonito nošenje vojaške uniforme.

Člen 8.

Imajoči pred očmi garancije, sklenjene z uredbami toga konkordata, kak i zakonodavstva, stera ščitijo pravice i sloboščino katoličanske Cerkve v Jugoslaviji, Sveta Stolica bo predpisala odredbe, štere bodo dühovnikom, ki stalno ali začasno vršijo düšnopastirske dužnosti, prepovedale, dokeč so v aktivnoj službi, da bi pripadali kakšoj političnoj stranki i delali za teh korist.

Ta obveza, ki se tiče imenüvanih dühovnikov, tem v nikšo formo ne zabranjüjejo njihovoga delovanja v koliko se to tiče navuka i predpisov cerkve, so ti dogmatičnoga ali moralnoga značaja.

Jugoslovenska vlada bo istočasno predpisala istovetne odredbe glede delovanja v političnih strankaj za nekatoličanske veroizpovedi i ločine.

Ka bo 6. junija v Italiji? I to naj bo v Slov. krajini!

Vsi katoličanski krogi v Italiji bodo agitirali za dobre katoličanske liste i to predvsem za politične dnevnike. Zato bodo imenüvali te den v Italiji za „den dnevnikov“. K Božiči so najmre sveti Oča izdali na celi svet zapoved, naj se v katoličanskem dühi vrejüvani listi, to je politični listi podpirajo, predvsem dnevni. Tü nega guča od nikše stranke, nego od katoličanskoga düha, ki more napuniti politiko i gospodarstvo, prosveto i trgovino, pa celo naše javno i privatno življenje. Kristuš mora kralüvati povsod. Politike, štera vero sramoti, ne smejo podpirati. Trgovina, če nori, je ne krščanska i se moremo proti njej boriti. Prosveta, če škodi krščanskim jakostam, je grešna i se je moremo ogibati. Povsod more zavladati Kristušov navuk. I da dnesden najbolje širijo Kristušü sovražne nauke, veri sovražni listi, smo po vesti dužni se skrbeti, da mammo prave krščanske liste, ki Kristuša i njegovo vero branijo povsod.

Mi obhajamo 6. junija tretjeredniški kongres v Črensovcih. Tistoga sv. Frančiška življenje si ščemo globoko v srce vtisniti, ki je živo samo za Kristuša i ki je vu vsem iskao sa-

mo Njega. Kak da bi nalašč to vküp prišlo: den dnevnikov v Italiji, gde se je rodio sveti Frančišek i kde žive pa kralüje Kristušov namestnik, sveti Oča — i naš kongres na čast svetomi Frančiški. Naj bo zato našega kongresa eden sad tüdi tisti, kak ga bo trgala katoličanska Italija svojim katoličanskim listom, naj se širijo te den tüdi naši domači listi, naše Novine i naš Marijin List z Marijikinim Ogručkom. Molite v te namen i zagovarjajte svoje liste proti sovražnikom, je priporočajte i spravite njim dosta novih naročnikov.

Junij 6. zato naj bo v Slovenskoj krajini den Novin i Marijinoga Lista z Marijikinim Ogručkom. Na delo vsi, ki ljubite Boga. Širitelje idite te den od hiše do hiše i ponüjajte naše liste. Novine na sküpnim naslovu bodo koštale od junija do konca leta samo 14 Din., na posameznoga pa doma 17.50 Din. v Francijo i Nemčijo pa 42 Din. Cena Mar. Lista z Ogručkom i kalendrom je za celo leto samo 16 Din. na sküpnim naslovu. Dobite ešče vse številke. Molite i agitirajte za svoje dobre liste, vaši so, zibelka njim je ista kak vam, mila Slovenska krajina. Ki je taji i sovraži, zaničava svojo zibelko.

Delo naših banskih svetnikov.

Člani banskoga sveta: *Klekl Jožef i Bajlec Franc.*

Prošnja, naj se vugodi prebivalcom posameznih krajov pri zahtevaj po ločenom opravljanji krajevne imovine i občinske.

V Slovenskoj krajini je po občinaj čiduže več sporov zavolo toga, ar navadno občinske uprave kršijo pravice posameznih krajov pri krajevnih imovinaj.

Posamezni kraji, t. j. bivše samostojne male občine so si tü i tam z velikimi žrtvami i stroški nabavile občinsko imovino. Zdaj so tej kraji prišli sküpnno z drugimi kraji v vekšo občinsko ednoto, so občinske uprave navadno to krajevno imovino kratkoma vzele kak svojo i krajevnim zastopnikom ne so dopüščale nikših ingerenc pri upravi. Posameznim krajom pa, šteri so si svojo krajevno imovino z velikimi trüdi pridobili, njim ne po volji, da vživajo zdaj sad teh njihovih trüdov ednako tisti kraji, šteri nikoli ne so skrbeli za kakšo lastno krajevno imovino.

Ar občinski zakon jasno določa, da majo posamezni kraji pravico do samostojnoga opravljanja krajevne imo-

vine i smejo nücati za svoje krajevne potrebe, vlüдно prosimo kr. bansko upravo, da blagovoli občinske uprave od toga s primernov okrožnicov opomniti. Neštene občinske uprave delajo tak, kak da bi štele kraj, ki si je že prve pridobo precí premoženja, zavolo toga premoženja samo šikanirale.

Zato vlüдно prosimo, da blagovoli kr. banska uprava z vsov pozornostjov upoštevati, posebno pritožbe posameznih krajov zavolo krajevne imovine, da se tak pomiri veliko razburjenje tistoga prebivalstva, ki je bilo od nekda skrbno i šparavno i si je znalo pridobiti navadno z velikov požrtvovalnostjov i stroški lastno krajevno imovino.

Dühovnikova iznajdba.

V Florenci v Italiji je iznajšeo dühovnik, pater Alfonz, napravo, štera točno pokaže na tabli vsaki čas, kak hitro vozi šteri aoto. Iznajdba je jako velike važnosti zavolo toga, ka se zdaj lejko dožene, što je kriv edne i druge aotomobilne nesreče. Aoto dobi tüdi posebni posvet pri različnoj hitrosti, ki se bo vido že na zvünaj.

NEDELA

Nedela Presvetoga Trojstva, i po risalaj prva.

Evangelij (Mataj 28). Tisti čas je pravo Jezus svojim vučenikom: Dana je meni vsa oblast na nebi i na zemli. Idoči zato včite vse narode, krstšavajoči nje vu imeni Oče i Sina i Duha Svetoga: vučevši je zdržavati vsa, šterakoli sam zapovedao vam. I ovo jas sam zvami vse dni notri do skončanja sveta.

Razgled po katoličanskem sveti

Pastirsko pismo jugoslovan-skih škofov o gospodarski in socialni stiski naših dni. — Toda mi nočemo, da bi bil kdorkoli iztrgan iz svojih družinskih, rodbinskih, narodnih in jezikovnih vezi in bi postal človek brez čuta in ljubezni do teh velikih svetinj. Zato mi tudi kot veja velikega slovenskega debila dvigamo svoj glas za oni naš najštevilnejši slovenski ruski narod, med katerim komunistična internacionala na najstrašnejši način zlorablja in uničuje človeka po človeku. Boreč se za socialno pravico vsakega delavca bomo branili vsepovsod naravna čustva in pravice delavcev bodisi v družini, bodisi v narodu, da jih ne zaslužuje tuja sila v imenu nekkih internacionalcev. Po svoji sveti dolžnosti bomo v svojem poklicu branili naravna sveta čustva dedne nam Kristusove vere v vsakem svojem delavcu. S splošnim apostolatom bomo branili zlasti najvzvišenejši naravni in božji zakonik deseterih božjih zapovedi, ki ga iz prezira do Boga hoče brezbožni komunizem uničiti in izbrisati iz ljudske duše. Zaveš imetel pravice oziroma krivice more imeti le oni človek, ki ima v sebi višje versko spoznanje, da je človek podoba božja. Kjer se zanika to metafizično spoznanje in se priznava samo gola materija, ne more biti socialne pravice. Če se naša duša upira izkoriščajočemu kapitalizmu, je to zaradi tega, ker kapitalistične metode žalijo delavca v njegovem človeškem dostojanstvu. A na to dostojanstvo se tudi brezverski in materialistični komunizem pri reševanju sedanjih gospodarskih in socialnih težav prav nič ne ozira.

Pravične zahteve delavcev — krščanske zahteve. Komunizem in drugi takšni nauki so torej le prevara, ki ne more prinesiti bednim in trpečim resničnega odrešenja. Da bi pač krščanski delavci to spoznali in se odvrnili od teh zmot! Če bi dobro premislili, bi videli, da vse tisto, kar po pameti in pravici zahtevajo, ni v nobenem nasprotju s krščanstvom. Zakaj bi se torej družili z brezbožnim komunizmom, ki jih ne more ne časno osrečiti in bi jih obenem na veke pogubil? Da se bore za svoje pravice, za pravično plačo, za urejene delovne razmere, to so zahteve naravne in krščanske pravičnosti in nič komunizmu svojskega. Da se bore proti samosilju kapitalizma, tudi to je le pravična samoobramba. Da zahtevajo, da se nekatera občekoristna in občepotrebna podjetja socializirajo, to je, preidejo v javno oblast, tudi ta zahteva, pravi Pij XI., je le pravična. „Takšne pravične zahteve in želje“, pravi do besede sv. oče v okrožnici „Quadragesimo anno“, „nimajo ničesar v sebi, kar bi bilo v nasprotju s krščanstvom, še manj pa so socializmu svojske. Kdor ima torej le takšne želje in zahteve, nima vzroka, zakaj bi se združil s socializmom in komunizmom.“ Ob tej priliki moramo vsem vernikom naglasiti, da daje ta okrožnica avtoritativne smernice za pravilno reševanje socialnega vprašanja. Čul se je očitek, kakor da sv. oče v tej okrožnici ni zadosti obsodil „kapitalizma“. A vprašamo vsakega, ki je mirno prečital „Quadragesimo anno“, ali ni sv. oče bolj kakor kdo drugi obsodil kapitalizma, to je tistega gospodarstva, ki se je v njem utelesil liberalizem, ko govori o gospodarstvu v naši dobi in pravi o njem, da mu je vodilo le „pohlep po dobičku in moči“, da je „strašno trdo, kruto in brezsrčno“, da se „nič ne ozira na človeško dostojanstvo delavcev, na socialni značaj gospodarstva, na socialno pravičnost in socialno blaginjo“, da je pod njim

Koronanje angleškoga krala

V nekdašnji katoličanski cerkvi, štero so po sili vzeli katoličancem anglikanci, je bio po starih šegaj koronani novi angleški krao, knez Albert, ki si je nadejal ime Jürj VI. Ž njim je bila koronana tudi njegova žena, kralica Elizabeta. Kronanje se je vršilo v Westminsterjski katedrali, ki je bila nekda last benediktinskoga reda. Cela ceremonija je trpela šest vür. V cerkvi je sedelo povabljenih osem jezero gostov, na vulicaj se je pa zbralo prek šest milijon ljudi. Novi krao je jako priljubljen, zato so ga pa obsipali z telikajšimi pozdravi, da zgodovina kaj takšega malogda pomli. Za stroške parade je angleški parlament zglasao 170 milijon dinarov, samo hrana gostov bo koštala 13 milijon dinarov. Gostov je prišlo okoli tristojezero za te den v London. Vse vladavine so bile zastopane, najbolje mrzlo se je držala Italija s tem, ka je svoje novinare odpozvala, ka neso bili pri svečanostih zatogavolo, zakaj je Anglija pozvala na kronске slavnosti tudi bivšega abesinskoga casara. Novinarov iz vsega sveta je bilo navzočih 4000.

Našo državo je zastopao knez Paveo s svojov ženov, kneginjov Olgov, ki sta dobila prostor v bližini novoga angleškoga krala i nove kralice i sta po kronanji taki za njima šla v kraljevsko palačo.

Krao je najprle dao položiti venec iz rastečih korin na spomenik nepoznanoga vojaka. Rože so natrgane na bojišči v Flandriji, kde so krvaveli angleški vojaki v svetovnoj bojni. V cerkev pridoč krao še ne smeo sesti na tron svetoga Edvarda, dokeč ne položo predpisane prisege.

Obred koronanja se je vršo etak. Nadškof je najprle zmolo kratko molitvico, potem je pa šo vdiljen po cerkvi i pitao navzočih 8000 ljudi: „Gospodje predstavlam vam vašega novoga krala, njegovo jako poštvano Veličanstvo Jürja VI. Jeli njemi bodete vdani i verni?“ Vsi navzoči so ponavljali: „Bomo“. Nato je keneterbörski nadškof stopo pred krala i ga je pozdravo z rečmi: „God save our King George VI., to je Bog čuvaj našega Kralja Jürja VI.“

Nato je krao položo prisego, da bo po zakoni ravnao svoje podanike. Krao je držao prste na staro sveto pismo potom je prisego položo, je sv. pismo küšno. Nato je nadškof poštkropo krala po glavi z oljem med etimi rečmi: „Bodi ponizen kak vsi naši kralji ino veliki proroki!“ Potom so njemi izročili znamenja kraljevske oblasti, kra-

„število bednih proletarcev neizmerno naraslo“ in da „njih ječanje vpije z zemlje k Bogu“, da je „ponižalo tudi državo“ in jo „zasušnilo pohlepu ljudi“, da žene države in narode v medsebojni boj? Ali ni sv. oče zanikal takšnega kapitalizma, ko pravi, da se gospodarstvo ne more več prepustiti svobodni tekmi sil, ampak se mora podrediti drugemu vodilnemu načelu, namreč socialni pravičnosti in socialni ljubezni, ko pravi, da mora prenehati razredni boj, ki zanaša med člane istega poklica sovraštvo in razdor in da naj se marveč tisti, ki imajo isti poklic, združijo v samoupravne organizacije ali korporacije? S tem je pa sv. oče že tudi pokazal, kje je zares rešitev iz današnje gospodarske in socialne zmede in bede.

Prava pomoč: spoznanje. Če hočemo iti po poti, ki nam jo je pokazal sv. oče Pij XI., nam je najprej potrebno spoznanje, da se pod vplivom liberalizma uveljavlja v današnjem gospodarstvu zmotna načela. To so tista načela, ki smo jih omenili v prvem delu tega pastirskega pisma. Nasproti temu zmotam je treba izvojevati zmago krščanskim načelom o namenu gospodarstva, o namenu in značaju lastnine in dela, o socialni pravičnosti, ki mora vladati tudi v vseh gospodarskih razmerjih, o pravičnih plačah, o svobodi in nje mejah, o socialni oblasti in nje pravicah. Krščanska resnica in krščanska etika o gospodarstvu naravno zavrača vse zmote, ki jih poraja z ene plati skrajni gospodarski liberalizem in z druge materialistični komunizem, Naj še prav posebej naglasimo, da so

levsko žezlo, zlate ostroge, kraljevski meč, državno jaboko i kraljevski plašč. Samo zdaj je smeo sesti na tron svetoga Edvarda.

Na stoci sv. Edvarda je nadškof položo kraljevsko korono novomi krali na glavo z etimi rečmi: „Bog te krona z koronov slave, da s pravov verov i vnoгим dobrimi deli dosegneš večno kraljestvo Onoga, šteroga kraljestvo na veke trpi“. Po kronanji krala je nadškof koronao kralico pri oltari, kde je pokleknoła, v desnico dobila kraličino žezlo, v levico pa palico iz slonove kosti z golobicov na vrhi, na glavo pa se njej je položila kralična korona. Nato se je začela boža služba, pri šteroj so krali potegnoli na prst novi prstan v znamenje, da je zaročen z svojim narodom. Nato so krali levo roko küšnoli, z svojov desnicov se pa na rahi dotikajo kraljeve korone nadškof i vsi škofje na knezi i plemenitaši i njemi prisegali vernost. Zdjaj sta krao i kralica ešče sprejela po predpisih anglikanske vere izpovedi zadnjo večerjo, krüh i vino. S tem je obred koronanja bio dokončan i se je krao z kralicov pelao nazaj v kraljevsko palačo, kde i na balkoni i med potjov so jiva milijoni iz dna svojega srca pozdravali.

Na den kronanja so že rano zbüdili krala i ga opomenoli na dnešnji veliki den. Krao je na pozdrav odgovoro i darüvao po svojoj staroj navadi postel i postelino prvomi komorniki, ki ga je zbüdo, odsehmaso de meo vse državno. Obleko je pa tistim darüvao, ki so ga oblekli. V kraljevskoj prisegi se nahajajo reči, proti šterim se že duga leta borijo katoličanci, najmre, da se bo borio za anglikansko vere izpoved i proti katoličanski cerkvi. Zavolo te prisege so meli kat. Irci največše borbe, ki so ravno te dni sprejeli novo ustavo za svojo republiko, v šteroj več ne omenjajo imena angleškoga krala. Dragecenosti, ki so se prikazale pri kronanji, so vredne 1250 milijon dinarov. Krala so pelali v starodavnih kočijaj na kronanje, štera je vleklo osem parov konjov.

Ves London je pred koronanjom i ešče po koronanji izkazao gostolübnost, ki stane neštete milijone i milijarde našega peneza. Mi želemo novomi krali z rečmi koronüjočega nadškofa: „Naj te boža roka vodi, da bo prestol trdno stao i ž njim dostojanstvo korone i države i sreča ljudstva! Naj te Bog vtrdi vse kraljevske jakosti za to življenje, da boš vreden zveličanja na drugom sveti!“

krščanska načela že načela naravne pameti, da jih je krščanstvo le potrdilo in še bolj utrdilo. Zato morejo in morajo priznati ta načela ne le vsi kristjani, ki so blage volje, temveč tudi nekristjani, če se le ne dajo voditi od strasti, ampak od pameti. Naj nekatera načela še nekoliko bolj podudarimo!

Namen gospodarstva. Prvi namen gospodarstva je torej dobiček, ampak preskrba človeške družbe s potrebnimi. Seveda morajo tisti, ki te dobrine proizvajajo, tudi sami živeti, torej dobiti iz gospodarstva primerne dohodke. Ti dohodki se morajo ravnati po delu, po vloženem kapitalu, po donosu, po zahtevah občje blaginje. Socialna pravičnost zahteva, pravi Pij XI., da se plače kolikor mogoče tako uravnajo, da bo čim največ delavcev dobilo delo in primernih dohodkov za življenje. Le tedaj bo gospodarstvo res socialno in bo resnično dosegalo svoje smote, če bodo vsi posamič in skupaj dobivali vse tiste dobrine, ki jih morejo dajati narava s svojim bogastvom in svojimi pomočki, tehnika in prav urejeno gospodarjenje. Morajo pa ti dohodki zadovoljiti ne le najnujnejših potreb, temveč, kakor pravi sv. oče za sv. Tomažem Akvinskim, tudi poštene zahteve udobnosti in sploh dvigniti ljudi na višjo in srečnejšo življenjsko stopnjo, saj ni to v nobenem nasprotju s krščansko krepostjo, temveč ji je celo močno v prid (Quadragesimo anno).

(Dalje)

Delavcom v Nemčijo.

V Belgradi je pred dnevi bila podpisana pogodba za posredovanje delavcov v Nemčijo. Zastopniki nemške borze dela so že v Soboti pri borzi dela. Jemle se samo stalne poledelske delavce, to je takše, ki ostanejo na deli duže časa ne samo v sezoni. Prednost majo ženske delavke i mladi moški, ki ne so dopunili 17 let, potom moški, ki so vojašine prosti. Delavci bodo zaposleni pri kmetaj i bodo ostali na deli do konca meseca decembra prišestnoga leta. Pogodba se lehko potom podguša. Zaednok bodo delavci lehko poslali domo mesečno po 10 RM. Kda se bo pitanje pošiljanja penez ali zaslužka v našo državo rešilo, bodo šli na delo v Nemčijo tudi sezonski delavci. Točnejše informacije da borza dela v Soboti.

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Navuk za tretjired i sestanek po navuki v Našem Domi v Črensovcih je v nedelo 23. maja po pol dnevi ob pol treh. Vsi pridite, ki spadate v črensovsko tretjerredniško skupščino, da si vse potrebno pogučimo od našega kongresa, ki bo 6. junija v Črensovcih.

Proščenje sv. Ivana Nepomuka na Razkrižji je na nedelo svetoga Trojstva, 23. maja.

Sobota. Svetek Marije Pomočnice bomo obhajali v Martinišči, kak so Novine že poročale, 30. maja. 29. maja večer ob 7 vüri bodo šmarnice zvüna na dvorišči i po šmarnicaj blagoslov. 29. maja večer bo že tudi prilika za sv. spoved. Na svetek, 30. maja se začnejo sv. meše ob 5 vüri. Ob 7 i 10 vüri bo sv. meša s predgov zvüna na dvorišči. Novo bo letos za te svetek to, ka procesija z Marijinov podobov ne bo včasi po glavnoj meši, nego popoldnevi. Ob pol treh bo predga nato procesija i po procesiji blagoslov z Najsvetejšim na dvorišči. Stariše, posebno iz Soboti i okolice prosimo, ka pošlejo svojo belooblečeno deco k procesiji. Prosimo tudi mladenke, posebno z Marijinih družb, naj pridejo v belo obleki k procesiji. Marijine družbe naj pridejo če mogoče z zastavami. Častilci Marijini, pridite počastit Marijo i se priporočat njenoj mogočnoj priprošnji!

Bogato naročnino v zneski 100 Din. nam je poslao na naše liste g. Sever Janko, profesor z Ježice. Bog povrni za to lepo naročnino!

Novi čuvar svete zemle. Naprej postavljeni general frančiškanskoga reda je imenüvao za Čuvara svete zemle očo Gori Alberta. Z njim je število Čuvarov svete zemle poskočilo na 151. Vnogo so trpeli sinovje sv. Frančiška, da so svete kraje mogli občuvati za katoličanski svet i ne ednok tudi svojo krv za te sveti namen prelevati.

Čüde na prošnjo blaženoga Bobola Andraša. Blaženi je bio kotriga družbe Jezušove. Polak, ki je mučeništvo pretrpo za vero Jezušovo. Gda ja živo, je proroküvao, da bo njegova domovina te slobodna znova, kda do se vojske vseh narodov valile po njej. To se je zgodilo v svetovnoj bojni. Polska je slobodna, je velika katoličanska država i na prošnjo blaženoga mučenika sta se zdaj zgodili dve čüdešnivi ozdravljeni, edno na Polskom, edno pa v Rimi. S tema je prišo bliže tisti čas, da se prište blaženi k svetcom. Te čüde so potrebne tudi našima sveto živočima možoma, božima služabnikoma, Baragi i Slomšeki. Za te čüde prosimo dostakrat dobroga Boga, ar drugi, kak Bog, ne more čüd delati.

Sveti oča v Castel Gandolfi. Sveti Oča so odpotüvali meseca maja v svoj letni grad Castel Gandolfo, da si tü malo odpočinejo. Tü jih je dosta naroda pozdravilo, med njimi 250 novih zakonskih parov, ki so prišli po blagoslov svetoga Oče.

† **Tomka Geza.** Maja 12 so zaspali po sprejemi Svestv za vmirajoče zlatomešnik preč. g. Tomka Geza vp. plebanoš v Balatonboglari na Vogrskom. Plebanoš so bili v Geszti, v vesprémskoj škofiji. Pokojni so rojak Slov. krajine i so se pred smrtjov par tjednov zdržavali v rojstnom mestu v Lendavi pri svojem rodi, uglednom trgovcu Tomka Jürji. Na Veliki četrtek so bili pri spovedi i skupnom sv. obhajali z lendavskimi duhovniki i vrednikom Novin. Pokojni so jako radi meli naš kraj pa bi radi stalno preživeli zadnje dni svojega življenja v Lendavi. Bog plačaj svojemi vernomi slugi v večnosti njegove trude za rešenje duš. Njegovoj rodbini izreka mo globoko sožalje.

Akademija realne gimnazije v M. Soboti. V nedeljo, 23. maja ob desetih dopoldne (po dijaški službi božji), priredijo dijaki drž. in samoupr. gimnazije svoj vsakoletni koncert in telovadni nastop v gimnazijski telovadnici. Starši, njihovi namestniki in vsi prijatelji mladine se na dijaško prireditev vlijudno vabijo.

Tešanovci. Dne 23. maja na nedelo sv. Trojstva se bo v Tešanovcih proslavila 50 letnica od kak stoji naša kapelica na čast sv. Trojstvi. Vabimo vse bližnje i dalešnje vernike, da se te proslave vdeležijo. Sv. meša bo ob 10 vuri. Pred svetov mešov procesija i sprejem duhovnikov pri križi na cesti Moravcom.

Sobota. Na risalski ponedelek smo zakopali Sukič Štefana, čevlara. Pokojni je bio jako dober krščanski mož i vrel i čtitel našega lista. Niedne nedele i svetka ne zanemaro, da ne bi poslušao predge i sv. meše. Ostavla ženo i sina. N. p. v m! — Na risalsko nedelo je eden neznani vlomilec vdoro v hišo g. Koltajija, šefa davčne uprave v Soboti. Ne se njemi je pa posrečilo nikaj odnesti, ar so ga pravčasno začuli i ga splodili.

Pozdrave pošilajo dečki Slovenske krajine slüžeči svoj kaderski rok, svojim domačim starišom, mladini i rodbini pa vsem se zahvaljujejo za vsa pisma. Čug Kalman, Ivanovci; Čarni Janoš, Vuča gomila; Črnko Nikolaj, Markovci; Grabar Ernest, Fokovci; Lazar Franc, Bakovci; Filo Štefan, Selo; Šalamon Franc, Grad.

Vlom v blagajno Našičke v Lendavi. Predpremično nedelo so neznani vlomilci vlomili v pisarno i odnesli železno blagajno, v šteroj je bilo okoli 1000 Din. Blagajno so odnesli v log i tam jo odpri, peneze vö vzeli i prazno blagajno tam nihali. Tolvaje se ešče ne posrečilo vloviti.

Gornja Bistrica. Julija 18. bo prikazao naš rojak, č. g. Kustec Martin, novomešnik, svojo prvo sveto mešo vsegamogočnomi v Črensovcih. Novomešnik je duhovnik šibeniške škofije v Dalmaciji.

Renkovci. Letošnje proščenje v našoj kapeli Srca Jezušovoga se bo obhajalo prišestno nedelo, 30. maja.

Nesreča. Našega širitela, Gomboc Jožefa, mater v Tešanovcih, je zadelo velika nesreča. Gda so na risalski ponedelek šli k meši v Martjanje, je predsednikov hlapec z konjom vdaro v njih i so spadnoli. Zdravnik je dognao, da njim je lobanja počila. **Na podporo naših listov je darüvao N. V. Polana 2 D. Bog plačaj.**

Imenüvan je za uradnika na vinarskoj i sadjarskoj šoli v Maribori g. Neržima Albin, inženir, sin g. šolskoga upravitela v Gančani. Iz srca čestitamo g. inženiri, ki je tüdi sotrudnik našega lista.

Pali noži na čeli. Na križovsko proščenje v Črensovcih so g. Bejek v svojoj predgi ostro nastopili proti grdoj navadi, ki se je razpasla na Dolenskom, najmre proti bitji i pijančüvanji, štero navadno povzroča bitje i včasi tüdi vmorijo. Nikaj vekšega se ne zgodilö v fari, ka bi moglo njej biti na sramoto, samo v žižkovskoj krčmi je bila nekša praska, a ne so je žižkanje napravili, ki jo je povzročila prepovedana krčmena igra. Neka deklina iz Gomilic je prišla v Žižke v krčmo. Zavolo nje je nastala svaja i so se zasvetili pali noži, a do krvoprelajavanja ne prišlo, samo menše rane so se pokazale na krčmenih junakaj. Zrok vnogim neredom na dolnjem konci Slov. Krajine so v prvov vrsti stariše, ki slabo odgajajo svojo deco; v drugov vrsti pa oblast, štera dovoljava v teh strašnih sükešinj plesne veselice, ali pa zadostno nekaštiga oštarjaše i razbijače, zrok je tüdi to, ka so zakoni premili. Cerkev svoje včini, ar kara i opomina pa da vse mogoče prilike mladini na dobro. Edno bi prosili od oblasti za naš dolnji kraj: a) naj se ne dovolijo razni skriti vinotoči, šterih je teliko, ka vse mrgoli, b) nočna tepešija mladine naj se strogo prepove. To če se izvede, bo treznost, ne bo kraje, bitja i klanja pa ešče menje. — Isto noč so zasmicala na G. Bistrici Smodiš Karola i Ignaca brata, oba oženjena sta bila zasmicaniva. Karol je težje ranjen i je v bolnici. Bitje se je vršilo med Hozjanom Brglesom iz Trnja, v ednom vinotoči so pa financi zaplenili lagviček vina.

Kratki glasi.

Hubad Matej mrtev. Glasbene Matice voditeo, Hubad Matej, oča slovenske pesmi, kak ga imenüjejo zavolo njegovoga velikoga zaslužjenja pri oplemenitvi i razširitvi slovenske pesmi, je zatisno v Ljubljani svoje oči. Z velikov žalnov slovesnostjov so ga zakopali v navzočnosti politične i vojaške oblasti. Na zadnje so njemi zaspevali najlühšo pesem: Tam čez izaro.

Smrtna nesreča. Predpremično nedelo sta se dve deklini pelale

na ednom biciklini proti Kranji. Proti njima se je pa pripelao eden motorbicikl. Dekline sta ga ne opazile, da se bliža proti njima. Pri ednom ovinki treščita vküp motorbicikl i bicikl tak nesrečno, da je edno deklino taki na mestu bujlo. Razspočila se njej je glava i mozge so njoj izstopili. Njena prijateljica si je pa potrla obe nogi i je poškodüvana po celom teli tak da je malo vüpanja na ozdravljenje. Tüdi motorbiciklista sta dobila močne poškodbe po teli.

S sekirov je šteo bujti oča svojega sina zavolo pijančüvanja. Berberovič Anton iz Bačalmäša poleg Subotice je preminoči tjedem šteo bujti s sekirov svojega sina, ar je te kesno v noč pijan prišeo domo. Gda je sin že zaspao, je oča vzeo sekiro i trikrat vdaro po sinovoj glavi. Sin je hitro skočo iz postele i začao bežati vö iz hiže. Kak je skočo nekelko stopajov, je omedlo. Nato je oča skočo k njemi i šče dvakrat vdaro s sekirov po njem. Nato je pribežao drugi sin, šteri je rešo brata, da ga oča ne bujo. Spravili so ga taki v špitao, gde se bori s smrtjov.

Strelo je v praškom parlamentu brezposelni delavec Šebel. Strelo je v zrak i to samo zato, naj da znamenje, ka je krivica za delavce monopol z karteli.

Spadno v Dravo i se vtopo. Na risalski ponedelek popoldnevi je 80 letni stavec Tren Matjaš iz Osijeka šo na sprehod. Med sprehodom si je vseo na klop, štera je bila poleg Drave. Naednok pa se je klop prevrnola v Dravo i tak tüdi stavec, šteri se je taki vtopo.

Demonstracije med kronanjom angleškoga krala. Gda so Jürji VI. devali korono na glavo v Londoni, so katoličanski Irci v Dublini protestirali proti tomi, da se je v prisegi zvao tüdi za krala Irske. Demonstranti so zažgali angleško zastavo i brččas so oni tüdi vrgli bombo na steber angleškoga krala Jürja V., šteri je na falate razleto. Več lüdi je ranjenih od policije.

Trije biciklisti so povzročili krivdo, da se je autobus pun z ljudmi prevrgao. V Zagrebi se je na risalsko nedelo zgodila velika nesreča, štero so povzročili trije biciklisti z svojov nepazljivostjov. Autobus je redno vozo. Naednok priletijo z bližnje vilice trije biciklisti s takšov nagloščov, da autobus se ne mogo ognoti njim i je šofer zavino na drugo stran tak hitro autobus, da se je te prevrgo. Taki so priskočili mimo doči lüdi je rešili potnike. Štirje so bili teško ranjeni i so je taki spravili v špitao. Biciklisti so pobegnoli.

Samovmor ednoga maturanta. Na risalski ponedelek se je vrgeo pod vlak maturant Brajevič-Mihovilov Ljubomir iz Splita, ar ne mogo položiti mature. Vlak ga je na dvoje prezeao.

Očo i mater je vmoro sin, razbijač, ar oženjen je dobo nezakonsko dete. Stariša sta ga opominala i prosila, naj dete vzeme k sebi, da gospodarstvo ne pride na nikoj. A bogao ne, nego se je z starcoma kregao i kda sta štela pred podivjanim sinom pobegnoli, jiva je na poti s sekirov oba bujo. To je včino Žnidarič Franc v Muretincih poleg Ptuja.

Strahovito je razmesaro 24 let staro deklo, Novak Angelo bivši orožniški kaplar Lipovec August. Deklo bi si rad vzeo za ženo, a ar njemi je ta na pisma več ne odgovarjala, je doprineso to strašno hüdobijo. Zgodilo se je to više od Lotmerka v Ivanjkovcih. Kama pelajo nepremišljena znanja?

Naša ladja zavozila v Angleško. Na Severnom morji je naša ladja Plavnik zavolo goste megle zavozila v angleško Alecto. Angleška se je potopila. Krivda ne zadene našo, ar je megla ovirala promet.

Vdarila, zabodnola i nato obesila sta 70 let staroga hlapca Kladnik Lujza v Žrečah, nekoga posestnika hči i te zaročnik, kak se sumi, ar je gospodar Pačnik za 17 letno verno službo oblübo, da polovico svojega imanja zroči vernomi hlapci. Kama pela nevoščenost.

Kama pela pijanost. Prve dni maja so svetili pravoslavni vüzemske svetke. V Beogradi sta se dva delavca tak napila, da sta ne znala domo, najela sta si auto. Šofer jiva je pelao i prišeo do mosta. Most je bio stari i ne opazo, ka je novi že tüdi dograjeni. Zažene se proti staromi mosti, te se podere i aoto spadne v globoko vodo. Šofer, ki je bio trezen, hitro stero okno na autoji i priplava na breg, pijaniva delavca se pa vtopita. Kak strašna kaštiga za greh pijanosti na tak veliki svetek. Strašna, a zaslužena.

Občni zbor

Hranilnice in posojilnice r. z. z. n. z. v Turnišću se vrši dne 24. maja ob 8. uri v uradnih prostorih s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odobritev računskega zaključka za poslovno leto 1936. 4. Slučajnosti. Če ta občni zbor nebi bil sklepčen se vrši čez pol ure drugi občni zbor, kateri je sklepčen neglede na število navzočih članov.

Vsem lastnikom mlatilnic

se naznanja, da se v podpisanoj trgovini dobijo prave Böhler-Trommelove šinje v vsakoj dužini kg. 6 Din. 50 par, i se tüdi režejo. Vsaki lastnik mlatilnic si vse to lejko küpi brez vse zadrüge fal i nema nikših stroškov. Nadale tüdi dobi letos v toj trgovini po preveč niskoj ceni najbolše vrste mašinsko i cilindrsko olje, kak tüdi vse vrste remen je, žnjore, štauferje i vse druge potrebčine, vse falej kak v šterojkoli zadrugi, i vse brez stroškov.

HEKLIČ ŠTEVANA, trgovina z železninov v MURSKOJ SOBOTI

Horvat Joško

Krivoprisežnik.

Pripovest.

Spravljali so se na košnjo otave. Ar so meli dosta kositi, so ne mogli dobiti zadosta koscov. Na predvečer košnje pa pravi sin oči, da bo on šo k Mlačeni prosit, kda de njim šo kosit. Stari Vučak se ga je bojao, a vseedno je privolo, da je sin šo prosit Mlačena za kosca. Mlačen je obečao. Zajtra rano so se zbrali kosci i pri žganici so si pogučavali, gde bi prle začnoli. Pogučali so si, da bodo najprle v „Ogradaj“, gde je najslabša košnja, da za rose pokosijo.

Stari Vučak je že bio na travniki, gda so kosci prišli i napravio meje. Kose so zaplavale i kapala je trava. Mlačen je kosio prvi. Vsigdar, gda so brüsili, je kakše norije pripovedavao, da jim je bio kračiši čas.

Vučak se ga je ogibao, a Mlačen bi pa vseedno rad z njim vküp prišeo. Ne si je mislo nikaj na pravdo, čiravno je kosio na svojem travniki.

V „Ogradaj“ so pokosili i ženske prinesejo zajtrk. Kosci si sposedejo okoli i vsi dobro razpoloženi začnejo jesti, piti žganice i poleg toga, kak je navada koscom, zganjati kakše norije. Samo stari Vučak je bio zamišlen i niti ne šteo sestti z kosci k zajtrki, samo gda so ga že vsi nago-

varjali, je prišeo a ne je jo nikaj spio je samo par štamprlinov žganice.

Mlačen ga je opazo, da je nekam nervozen i ga je malo podražo. „Sosed so nekši slabe vole gvišno so gnjes z levov nogov stanoli“, je pravo.

Vučak je ne odgovoro nato nikaj, zgledno se je na Mlačena i se samo prisiljeno nasmejao. Njeva oči so se srečale i zasmicalo ga je v prsaj. Spomno se je na vso krivico, štero njemi je napravio. Spomno se je reči „Krivoprisežnik“, štero njemi je Mlačen povedao na sodniji. Vest njemi je postajala nemirna i njemi vočimetala njegov greh.

Ne je mogoego zdržati, brez reči je odišeo domo, gde je mislo najti mir. A tüdi doma zabadav. Kak kakšo senco je vsešerom vido Mlačena i krivico, štero je napravio. Hodo je se pa ta, pa mira nigdi nej mogoego najti. Nazadnje je odišeo v ograd, legeo v senco i zaspao.

Senjalo se njemi nekaj strašnoga. Bio je negdi v velkom logi. Prišle so k njemi strašne, čarne zverine i so se zaganjale v njega. V rokaj meo nabito puško, štera njemi je pa ne štela počiti. Nato pa so prileteli 4 vragovje i leteli proti njemi. Pitao je, ka ščejo. Eden njemi je odgovoro, ka so prišli da napravijo račun z njim. V oči so njemi metali vse krivice i grehe, štere

je v celom svojem življenji napravio. Najbole so ga pa težili za krivico, štero je napravio Mlačeni. Vučak njim nato pravi, da on šče tou krivico popraviti, a oni pravijo, da je več prekesno. Nato so ga prijali i njemi strli noge, roke i njemi vö zmeknoli jezik. Gda se je prebüdo, se je najšeo na posteli v hiži, kama so ga domači spravili, a ne je mogoego genoti ne z rokami, ne z nogami i niti ne z jezikom i po celom teli je čüto strašne bolečine, a nišče pa ne znao, kak njemi je to prišlo.

K njemi so hodili vsi doktorje naokoli, a niti eden ne mogoego ugotoviti ka njemi je, šče menje pa, da bi njemi mogoego pomagati. Njegovi domači so se na vse načine trüdili, kak bi njemi pomagali, a vse zabadav. Čeravno so potrošili že jezere i jezere, Vučak je bio vsigdar v edno formo.

Pet let je trpo Vučak vsigdar vednako. Bio je zato miren i nekak zadovolno je prenašao kaštigo Božo, samo na obrazi se njemi je poznalo, ka trpi strašne düševne bolečine. Ednoga dneva pa se je zgodila čüda. Vučak je naednok pregučao. Prvo pa, ka je pravo je bilo, ka je velo zvati Mlačena, da naj pride k njemi!

Mlačen je včasi prišeo.

Vučak je pozvao k sebi celo svojo rodbino i pravo: „Mlačen“, na-

pravo sam ti krivico, štera kriči v nebo Bog me je zato že kaštigao, a odločo sam se, da ti to krivico popravim. Travnik „Ograda“ je tvoja last. „Krivo sam prisegno.“ Nato je zamučao. Debele skuze so njemi spadnole iz oči, na glas je zajokao.

V hiži je bilo vse tiho, vsi so se samo pogledavali, ar so ne znali, kak je to bilo.

Po kratkom joči si Vučak obriše skuze i nadaljuje: „Prosim te, odpüsti mi, jaz Ti povrnem vse, ka sam te kvarnoga včino. Travnik je od gnjes naprej tvoj. Včasi zütra pozovemo kraljevskoga, da napravi vse v red. Za hasnüvanje Ti pa plačam za vsakšo leto 800 dinarov. Mislim ka si zadovolen.“

Mlačen je bio zadovolen i na drugi den so v istini napravili napravili vse v red i travnik je začno hasnüvati on. Za hasnüvanje pa so prepüstili Vučakovi. Mlačeni poldrugi plüg zemle, štero so tüdi na svoje stroške dali prepisati na njega.

Vučaki postajalo bouše je že lehko hodo, a vseedno je ne dugo živo. Par mesecov po tom, vüpajoč se v Boga, je spreviden z Svestvi za vmirajoče vmoro.

Mlačen pa s svojov ženov i sinčekom žive i se njemi prav dobro godi. (Konec)

VEZ LÜBEZNI Z NAŠIMI IZSELJENCIV TŪJINI.

Pisma naših iz tujine.

Ave Maria. Tigy, 11. aprila 1937.

Velečastiti gospod urednik!

Znano Vam je že, da smo tudi letošnjo Belo nedelo slovesno obhajali. Kak lepo je bilo pri nas, Vam pa šče nišče nikaj ne poročao. Minolo je že nekaj časa po tom veselom dogodki, pa komaj dnes sem zbrala vse svoje moči, da Vam nikelko opišem naše veselje i občutke, vej vsega tak ne mogoče opisati. Že lani smo sklenoli, ka tudi za letos nikaj lepoga napravimo v hasek našim dušam, štere so včasih tak zbegane. Pa resan. Naš slovenski duhovnik vlč. g. Orešnik Franc, so to meli dobro na skrbi, nazlúk prevelikomi deli, ki je majo eti, so nam že meseca januara poročali, da se vidimo palik v Tigy na Belo nedelo, to je 4. aprila. Težko smo pričakovali, kda pride tisti srečen den, kda zasija sunce sreče, v šterom se mi ščem malo bole segreti. Jezero vüpvov i želj nas te sprejavalo na toj poti. Življenje naše je kak den brez sunca. Strašni dnevi, bridke võre, hüdi viheri. Pri takših svečanih trenutkaj pa so se razčistili tmični oblaki, v dušaj je zavladao palik mir. Vej to so najlepši dnevi za nas, ki nas je usoda daleč v svet prignala.

Čiravno je nej toplo pomladansko sunce sijalo po Tižinskih polaj, je vendar sijalo iz obrazov nas vseh nenavadno veselje. Mogoče Vam je šče kaj v spomini, kak sem Vam lanskó leto poročala od našega prvoga sestanka i od slovenske vüzemske spovedi. Kelko dobrih sadov je obrodilo tisto veselje. Je vnogo lepih uspehov tak, da nas je bilo zdaj na letošnjem že ednok več kak lani. Bilo nas je 60 Slovincov i Slovenk. Prišli so od daleč. Malo jih je prišlo tistih, ki so v bližini Tižija. Razposlala sem več pisem, a odgovorov pa ne sem dobila od vseh.

Vsakojački je lepo število 60 Slovincov, ki so prišli po tak dugoj poti z vlakom ali z autobusom. Tüdi nešterni so prišli z biciklinami i so prevozili 60 km. Zaistino pravi romarje. Edna mlada deklina, ki je ne mela drüge prilike, da bi prišla v Tigy k sv. spovedi, je prišla peški 4 võre hoda. Je to ne lepo i veselo? Ne so gledali kelko se potroši, ne na trüdavnost, samo na veselo vüpanje: zdaj bom srečen i veseo. Pripovedavali so mi: „Celo noč nej sem mogla spati“. „Tak sam se bojao, či zaspim“. „Ob treh sem bio že pripravljeni“ itd.

Vlč. g. Orešnik Franc so prišli esi že v soboto popoldnevi. Svidenje je bilo tem veselejše, ar je bilo šče nepričaküvano. Večer ob 8 võri smo šli k spovedi, bilo nas je 7. Po sv. spovedi smo si pogučavali, kak se nam kaj godi, pa kak bode kaj vütro. Noč nam ne bila duga. V spomini so nam bile tople i prijazne gospodove reči. Po nekelko võraj je napočila Bela nedela. Na vse rano so že prišli z autobusom k sv. spovedi. Naš gospod so pa že čakali nas pri cerkvi. Spovedavanje se je začnólo rano i je trpelo do 11. võre. Potom je bila predga ravno za nas. Ve so njim znane vse naše težave. Znajo, da tü nega

tope božajoče očinske roke, ne prijaznoga materinoga obraza. Samo na dni srca se šče ponavla: oča, mati, moj Bog. Po predgi je bila meša s sküpnim sv. obhajlom. Spevali smo tüdi lepo. Po meši smo se pa spomnili v naših sküpnih molitvaj našega dobrega i gorečega duhovnika, g. Orešnika, da naj njim Bog bo bogat plačnik za njihovo požrtvovalnost i ves trüd, naj blagoslavla njihova pota. Ravno tak tüdi Vas, vlč. g. urednik i našega bodočega g. duhovnika, ki bodo prišli že v kratkom med nas i vseh dragih nam oseb. Nato smo se pa pred cerkvov fotografirali i potom smo šli k obedi v župnišče. Pri obedi je bio lepi govor. Med obedom smo spevali lepe slovenske pesmi tak, da je radovednost prignala precí Francozov v obednico. Mislila sem si, vej resan kak pesem pravi: „Slovinci pojejo, da lepó dom“. Po obedi smo šli k večernicam. Tüdi Francozov je bilo dosta v cerkvi. Spevali smo litanije M. B. z odpevki i drüge Marijine pesmi. Po končanom opravili v cerkvi, smo pa šče spevali pred cerkvov več slovenskih narodnih pesmi. Šče bi radi več spevali, a bližala se je že võra ločitve. Tak smo se razišli; potolaženi, pokrepčeni, presrečni i veseli pa genlivi, vzpodbüjajoči po toplih rečaj g. Orešnika, ki so se odzvali našemi vabili i prišli med nas z lübezni punim srcem že štrtikrat. Škoda, da je med nami tak veliko razdalje. O, če bi Vi to vse videli?!

Tak je poteko naš lepi svetek. Ostao nam bo za vedno v spomini.

Vsem Slovincem i Slovenkam, ki so bili 28. marca na Gravelli, se zahvaljüjemo vsi prav iz srca globine za pozdrave. Tüdi mi vsi pošilamo ta v predmestje Pariza vsem Slovincem najiskrenejše pozdrave. — Slovinci i Slovenke iz Tigyja.

Nazadnje pa vlč. g. urednik, Vam pošilajo prisrčne pozdrave i hvaležne rokopolübe Vaši rojaki:

Farkaš Anica i Magdica, Adanič Jožef i Magda, Adanič Marija, Nemeč Trezika, Černela Štefan, Gerenčir Marija, Joha Marija vsi iz Strehovec; Maučec Anica, Puhan Klarica, Horvat Janez iz Bogojine; Berden Trezika, Ivanič Ana iz Filovec; Špilak Rozika iz Ivanec; Paučič Jožef i Marica iz Fokovec; Žókš Štefan i Ivan iz Šalamenec; Ropoša Marička iz Dokležovja; Ropoša Ivan iz Mostja; Černi Trezika iz Renkovec; Kolar Marija iz Črenovec; Antolin Katica, Lebar Marica iz Odranec; Mlinarič Katika iz Ižakovec; Võröš Štefan i Ana, Olaj Karol i Julija, Jerebic Martin, Maroša Štefan iz Gančan; Ambruš Amalija, Cipot Marika iz Vuče Gomile; Ropoša Anica i Marica, Hozjan Marica, Gujtman Trezika, Berden Alojz, Titan Tone, Gujtman Mimika iz M. Črnc; Juvan Rozalija, Sinkič Veronika, Lovenjak Karol, Ütroša Jožef iz Srednje Bistrice; Bagari Agneš i Časar Alojz.

Zahvaljüjem se Vam tüdi, da ste palik pravočasno objavili i naznanili v Novinaj od sv. spovedi v Tigy. Bog plati!

Hvala za karto! Ficko M. s tovarišicami sem poskrbela slovenskoga duhovnika, ki so tam v njihovej bližini. To so vlč. g. Zupančič.

Prisrčno Vas pozdravlja

FARKAŠ ANICA
Strehovci — Francija.

MOLITEV DUHOVNIKOV ZA DUŠO NAŠIH IZSELJENCEV.

V deževni poldan se žalost zaplela in zvečala bol do brezkončnosti. — Iz megle in mraka ni svetlosti? Misel je strašna ga vsega prevzela. —

Izseljenca dušo je srečal na cesti, tak krasno belordečo in, čüdo, še na srcu dehtečo: ni mogel te sreče prenesti!

Rodil je v silnih bolečinah, prelepe je pesem zapel: „Da bi ta cvet nikdar ne odcvel v mrakovih in teminah...“

Saj srca ta izzivajo v poljub; če se jih pa nečistost dotakne, ves čar jim naenkrat izmakne, zariše v nje temni obup.“

Zatrepetal je v bridkosti, ki jo meriti more le Bog

v svoji nikdar doumljivi skrivnosti, saj sega v nebó in pekél, vse okrog . . .

Lepa duša vedno silneje osvaja, čim dalje gre od tod, vedno lepša, skrivnostna postaja kot sonca večerni zahod:

V krvavordeče sončne zarje se preliva — tako lilijo rodi le v maju njiva. — Usta molitev za njo šepečejo, v silni lübezni za njo trepečejo; sveti kelih se za njo v rokah drži, iz njega napotnica sveta dehti:

„Više ga vzdigniti ni mogoče, zato sprejmi nebeski ga Oče! Neskončno opojni, obvari jo, v skušnjajvi s krvjov Vina opijani jo, da Tebe pijana Ti pađe v rokó, če bi bilo kdaj le prehüdo. —

pravo tõrsko, švedsko, ali Mura-csikós koso meti i pravi tirolski kamen kcoj, pa vse garancije i po fal ceni, jo dobi z kamnom vred v trgovini Heklič Števana v Murskoj Soboti.

I 1423/36 - 10

Dražbeni oklic.

Dne 31. maja 1937 ob 10 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21. dražba nepremičnin zemljiška knjiga Polana vl. št. 649 B 15 a parc. št. 381 hiša, dvorišče, vrt sedaj v naravi hiša št. 16 z gospodarskih poslopjem do 1/2ice z gruntom in sadovnjakom, vl. št. 978 B 1a parc. št. 499/43 travnik sedaj v naravi do 1/3 njiva, 2/8 travnik, cenilna vrednost: 2400 Din., vrednost pritlikline: „ najmanjši ponudek: 1600 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 26. IV. 1937.

I 878/36 - 12

Dražbeni oklic.

Dne 14. junija 1937 ob 10 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21. dražba nepremičnin zemljiška knjiga Turnišče, vl. št. 658 B 3, 1/2 parc. št. 181 b zemljišče s tamkajšno stanovanjsko hišo in gospodarskim poslopjem, 172 B 15 a, b, 16 a, 979/5260 parc. št. 213 hiša dvor 2/9 parc. št. 700 njiva, 478 B 24 a, b, 1/24 parc. št. 1322 pašnik 475 B 14, 1/15 parc. št. 1439 pašnik, 476 B 30, 1/30 parc. št. 1493 njiva, 1299 B 11, 1/30 parc. št. 519, cenilna vrednost: 12320 Din., vrednost pritlikline: „ najmanjši ponudek: 8228 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 22. IV. 1937.

I 858/36 - 19

Dražbeni oklic.

Dne 21. junija 1937 ob 10 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21. dražba nepremičnin zemljiška knjiga Bistrica, vl. št. 586 B 12 parc. št. 306 b, travnik in njiva (7/8), vl. št. 923, B 6 parc. št. 336 travnik, vl. št. 1002 B 6 parc. št. 8 (6/16) hiša gospodarsko poslopje, vl. št. 867 B 12 parc. št. 114 (35/80) njiva, vl. št. 681 B 3 parc. št. 337 travnik, cenilna vrednost: 72000 Din., vrednost pritlikline: „ najmanjši ponudek: 51.335 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 7. V. 1937.

I 102/36 - 4

Dražbeni oklic.

Dne 21. junija 1937. ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21. dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Melinci, vl. št. 8 B 41 a parc. št. 276 njiva, 74 B 29 a parc. št. 277 njiva, vl. št. 29 B 29 a parc. št. 275 njiva. V naravi zdraženo ni sedaj njiva in zelenjadnjim vrtom, cenilna vrednost: 1750 D. vrednost pritlikline: „ najmanjši ponudek: 1167 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 26. IV. 1937.

I 1446/36 - 8

Ustavitev dražbenega postopanja.

Zahtevajoča stranka: Jaklin Josip, pos. v Veliki Polani št. 36 zavezana stranka Varga Josip, pos. v Kapci št. 155 radi Din. 370— s prip.

Izvršba z dražbo zavezani stranki lastnin nepremičnin: zemljiška knjiga k. o. Čentiba vl. št. 67 B 9 b in 97 B 4 b, ki je dovelilo to sodišče s sklepom I 1446/36 l. se ustavlja.

Pred potekom 6 mesecev se za izterjavo iste terjatve ne more predlagati novo dražbeno postopanje.

Sresko sodišče v Dolnji Lendavi naj izbrübe vse na to dražbeno postopanje se nanašajoče zaznambe, in sicer zaznambo uvedbe dražbenega postopanja in določitev dražbenega naroka.

OKRAJNO SODIŠČE v DOLJNI LENDAVI,

odd. II. dne 19. 4. 1937

CENE.

	Dinarov vala:
Penezi.	
Angleški fünt	214—216
Nemška marka	16:86—17:50
Austrijski šiling	8:40
Vogrski pengó	8—8:76
Grška lira	31:50
Amerikanski dolar	43:80
Holandski goldinar	23—26
Švicarski frank	9—10
Belgijska belga	7:37
Italijanska lira	2:12
Francoski frank	2:14
Česka korona	1:54

Živina. Kg na živo vago v dinaraj:

Jünci debeli 4:50—4:75, poldebeli 3:75—4:25, biki za klanje 3:20—3:50, krave za klanje 3—4, plemenske krave 2:90—3:65, krave za kolbase 2—3:50, telice 3:70—5:50, teoci 6—7:50, prašiči 5:50—7:25, plemenski prasci 5—6 tjednov stari 90—110, 7—9 tjednov stari 120—130 Din. po falati. Konji 3000—3500 Din.

Zrnje. 100 kg. v dinaraj: pšenica 180, žito 130—140, oves 110—120, kukorica 100 do 115, grah 250—260 Din.

Vreme:

Vroče, oblačno z grmlajcov, tüdi deževno.

Senje:

24. maja Cankova, 25. maja Gor. Radgona, 27. maja Dolenci, 28. maja Puconci.

ZANIMIVI RAČUNI.

Kdor pokadi na dan 5 najcenejših cigaret, zakadi na mesec 30 oziroma 31 Din. Ker je takih kadilcev, ki bi pokadili na dan samo 5 cigaret malo, računimo, da zakadi najbolj skromni kadilec mesečno do 50 Din. Od kajenja nima dejansko nikdo nič; ves ta denar je torej zanj izgubljen. Pravijo, da se kadilec ne more odvaditi kajenja. Ta in oni morda res nima toliko moči, nekaj pa lahko vsak stori. Najbolj „strastni“ kadilec premore toliko moči, da si pritrga na dan vsaj 30 cigaret. Tako prihrani na mesec najmanj 30 cigaret, kar stane 6 Din. Malenkost, kajne? Res malenkost, a glejte, kaj se s to malenkostjo lahko napravi! Vsakdo se lahko zavaruje za mesečnih 5 Din. pri „Karitas“. Teh 5 Din. mu potem rodi stoteren i tisočeren sad. Če je kdo star ob sklenitvi zavarovanja 24 let in plačuje mesečno (skoz 20 let) 5 Din., je zavarovan za 2250 Din. Če je star 34 let, je zavarovan za 1730 Din. Če je star 74 let, je zavarovan za 340 Din. itd. Malenkostna vsota 5 Din. dela torej čudeže in sicer naraste tem bolj, čim mlajši je kdo takrat, ko se zavaruje. . . . Možje in fantje, nekoliko računite in premislite, kako korist boste imeli, če si na dan pritrgate po eno ali dve cigareti, ter se za mesečni prihranek zavarujete pri „Karitas“! Radi pritrgovanja pri kajenju ne boste imeli nikake škode, od zavarovanja pa bodo imeli domači korist. Poskusite, ne bo vam žal! Potrebna pojasnila in navodila dobite pri zastopnikih „Karitas“ in Vzajemne zavarovalnice ter pri vodstvu „Karitas“ v Mariboru, Orožnova u. 8.

Pošta.

Seredi Margit, a Prechateau, Francija. Za leto 1937, maš plačano 23:50 Din. Duga se ostane: 76:50 Din. — Bodanec Julijana, Francija. Sprejeli 53 Din. 50 par. Duga ešče 13 Din. do konca leta. — Števanec Martin. Bratonci. Prošnjo morate vložit, ki jo mora občina priporočiti, te bode uspeh. — Supi Angela. Apohon. Peneze sprejeli i po želi razdelili. Bog plačaj! — Miholič Jožef, Šülinci. Barber Anica ma 15 Din. više plačano. Zato njej davaj Novine, ki smo ti je poslali že. — Kolmanko Alojz, Korovci. Za Ciglera sprejeli naročnino. Od lani ma viška 6 Din. Kama naj tej 6 Din. obračunamo.